Wandelaar.nl
Utrechtse Heuvelrug
Leersumse Veld

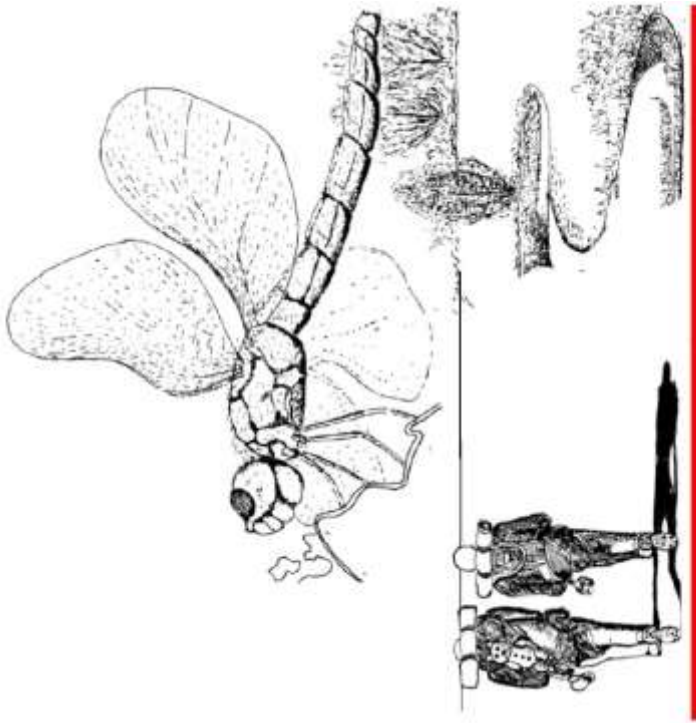

Wandelaar.nl

Wandelen in stappen

Utrechtse Heuvelrug LeersumseVeld

Navigatie adres : Leersum, Heulweg 10.
Afstand : 10 km
Bezienswaardig : Bos, hei en plassen.

1 We lopen de Heulweg uit, richting het bos en camping. Op de driesprong met Ginkelsedwarsakkers blijven we de Heulweg volgen. We lopen een stukje over het terrein van camping Het Leersumse Veld.
2 Waar de Heulweg naar rechts afbuigt gaan wij rechtdoor. We kruisen hier LAW (Lange Afstands Wandeling) Het Utrechtpad. Hier volgen we bijna 2 km de geel rode markering van het Utrechtpad.
3 We gaan hier rechtsaf, de Utrechtsebaan op. We komen bij Fietsknooppunt 12
4 We gaan hier rechtsaf en volgen de Heulweg tot knooppunt 71. We gaan hier linksaf en lopen het pad langs het open veld. 'Links bos, rechts open vlakte'.
5 We komen uit bij een parkeerplaats en bij De Veldschuur. De Veldschuur is een kleinschalige locatie van Staatsbosbeheer waar je terecht kunt voor informatie over het gebied, vergaderen en een kopje koffie of thee.
(U kunt ook besluiten hier de wandeling te beginnen, het navigatieadres is Maarsbergseweg 18a, 3956 KW Leersum.
Vanaf hier volgen we het wandelpad parallel aan de Leersumse plassen. De rood-geel markering van het Utrechtpad houdt ons op de goede weg.
6 We gaan hier linksaf. Eerst 50 meter door het bos, dan langs een open veld en we komen weer terug op de Heulweg.

Start 1 ➔ Start en looprichting | 4 wandelstap | 70 Wandelknooppunt | 10 Fietsknooppunt

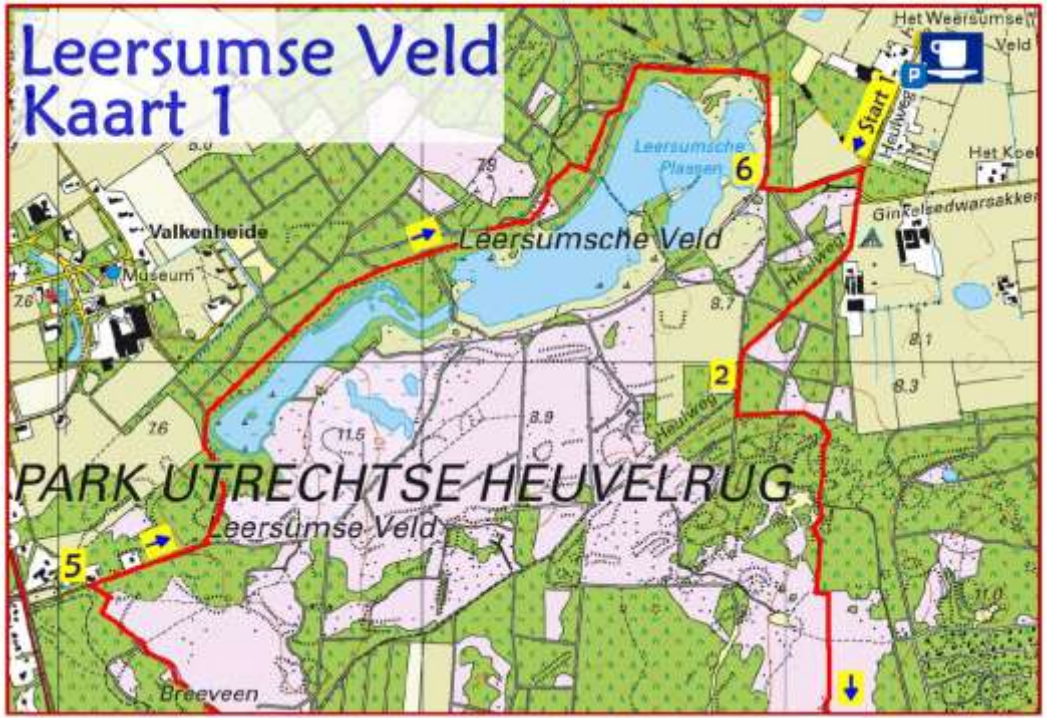

Utrechtse Heuvelrug LeersumseVeld

Een wandeling staat nooit op zichzelf. Natuurlijk, je kunt lopen zonder oog te hebben voor het landschap en wat er om je heen gebeurd. Je kunt je hond uitlaten en alleen maar achter je viervoeter aanlopen. Wat ook nog wel eens gebeurd is, dat twee mensen verliefd in de natuur gaan lopen, maar dan hebben ze alleen nog maar oog voor elkaar. Wat wil ik hier mee zeggen? Er is verschil tussen lopen en wandelen. Als je wandelt dan is dat vaak een vrij complex gebeuren. Het is niet alleen het 'platte' bewegen, maar het is terwijl je loopt oog hebben voor de omgeving. Neem nou deze wandeling over het Leersumse veld. Het is toch veel leuker als je weet dat het Leersumse Veld het stilste plekje in Nederland wordt genoemd. Of het waar is betwijfel ik overigens wel. Maar goed, hier alleen maar even, met jezelf of met wandelgenoten, over filosoferen geeft al meer inhoud aan de wandeling. Als je daarnaast het landschap bekijkt in het perspectief van historie of geologie dan wordt het nog leuker. Het geeft toegevoegde waarde aan een wandeling als je weet dat de stuwwal die nu de Utrechtse Heuvelrug wordt genoemd in de ijstijd is ontstaan en dat het dal van het Leersumse veld is uitgesleten door smeltwater in een latere periode. Toen de mens zich, in een ver verleden, op de zandgronden van de heuvelrug begon te vestigen veranderde het landschap. De grond was arm en de akkers die werden aangelegd waren snel uitgeput.

Door het grazen ontstaat er ook ruimte voor andere dieren. Bijvoorbeeld voor het heideblauwtje, de levendbarende hagedis en vogels als roodborsttapuit en boomleeuwerik. Ook de ringslang houdt van de heide. In het voorjaar warmt hij zich in het open terrein lekker aan de zon. Het is eerst wel even schrikken als je hem tegen komt, maar als je eenmaal beseft dat hij ongevaarlijk is en gewoon ligt te relaxen in de zon en bovendien geen aanstalten maakt om op te stappen, dan is dat een ervaring die je je leven lang bijblijft. Blijft natuurlijk altijd de vraag of een slang kan opstappen, misschien is opschuiven beter gezegd. Hoe of wat het ook zij een bijzondere ontmoeting blijft het.

En zodoende was de boer genoodzaakt telkens nieuwe akkers aan te leggen. Op de achtergelaten braakliggende gronden begon heide te groeien, vooral op die plekken waar schapen de opschietende jonge boompjes opvraten. En zo veranderde de Heuvelrug van een bosgebied in een heide landschap. Toen de boer ook nog eens de mest van de schapen ging gebruiken voor zijn akker brak er weer een nieuwe fase aan en was de cirkel rond.

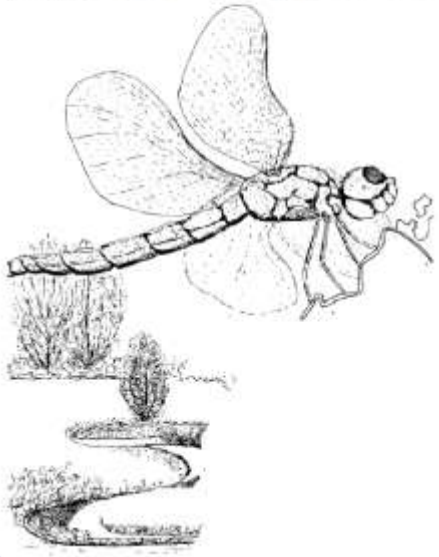

Goede grond werd gebruikt voor landbouw, schrale grond bleef braak liggen en werd door schapen begraasd. De mest werd gebruikt op de akkers en de akkers hoefden niet meer verplaatst te worden. Als je dit overdenkt en je kijkt om je heen dan kijk je met andere ogen naar de omgeving. Dan zul je opmerken dat dit Leersumse Veld een stuk arme grond is, arme grond met een rijke natuur. Zo zie je maar weer. Wandelen is meer dan lopen en als je de deze dingen overdenkt kijk je toch met andere ogen naar het Leersumse veld. Onderweg kom je waarschijnlijk grote vaalwitte koeien tegen. Er graast namelijk ook een kudde Piëmontese koeien. Toch zijn de schapen onmisbaar. Het terrein is voor de koeien te omvangrijk om helemaal te begrazen. De koeien scharrelen heerlijk vrij rond, dit zijn pas echte scharrelkoeien. Maar de schaapherder bepaalt waar, wanneer en hoe lang de schapen ergens grazen. Je zou kunnen zeggen dat de koeien het grove werk doen en de schapen doen de fine-tuning

1 2
3 4

Gelukkig zijn zij die 3 hoog achter wonen

`Mensen die in een huis wonen met een fantastisch uitzicht zijn eigenlijk diep ongelukkig, of ze hebben gewoon pech. Een mooi uitzicht ontneemt vaak het verlangen om op pad te gaan".
Daarom ontmoet je onderweg zo vaak wandelaars van drie hoog achter".

Heeft u plezier beleefd aan de wandeling?
Doe dan a.u.b. een bijdrage aan Wandelaar.nl
Wandelaar-nl
nl33knab0256028192
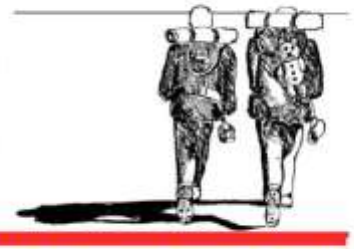
info@wandelaar.nl Kaarten Kadaster Apeldoorn © wandelaar.nl

Illustraties en tekst: Jaap de Ruiter Kaarten: www.kadaster.nl